



## VIITORUL ROL

### DANA DOGARU

Dana Dogaru a fost eleva profesoarei Beate Fredanov, în promoția 1976 a Institutului de teatru „I. L. Caragiale”. Nota personală, distinctivă, pe care a izbutit s-o imprime celor trei roluri de absolvire (Tamara — *Cinci seri* de Volodin, Silvia — *Acești îngeri triști* de D. R. Popescu și Celia — *Cum vă place* de Shakespeare), i-a asigurat tinerei actrițe un bun start în profesie. Teatrul „Bulandra” o invită imediat, pentru rolul Stanca din *Păceala* de Marin Sorescu, în regia lui Dan Micu. „...Toată activitatea mea scenică este legată de colaborarea cu acest regizor, care se ocupă îndeaproape și de formarea actorului, nu numai de reușita spectacolului”. În 1977, e angajată la Teatrul „Nottara”. Primul rol — Eva (*Ulciorul sfărmat* de Kleist); urmează Julie (*Mița-n sac* de Feydeau), Ana (*Jocul vieții și al morții în deșertul de cenușă* de Horia Lovinescu), care-i aduce un prim premiu de interpretare în cadrul Festivalului național „Ōntarea Romăniei”,

ediția 1979. A mai jucat: Adela (*Casa Bernardei Alba* de F. Garcia Lorca), Josefina Lanthénay (*Idioata* de Marcel Achard) și Grușenka (*Karamazovii* de Horia Lovinescu și Dan Micu, după Dostoievski). A apărut în 13 filme — „număr cu ghinion sau cu noroc? Nu știu încă, oricum nu cu șansa pe care am avut-o în teatru”. La televiziune a jucat în *Costandina* de Zaharia Stancu și în serialul *Lumini și umbre*. Talent vibrant și tumultuos, sub aparențe de fragilitate, Dana Dogaru dobindește, de la un rol la altul, tot mai multă stăpînire de sine, îmbogățindu-și registrul interpretativ și impunându-se în primele rânduri ale generației sale.

Dana Dogaru repetă rolul Sara Melody din *Fire de poet* de Eugene O'Neill, alături de Gilda Marinescu și Ion Dichiseanu. Regia: Sanda Manu.

„E prima mea întâlnire cu O'Neill și cu teatrul american. Un rol care se deosebește de tot ceea ce am jucat pînă acum. Nu se mai pune problema să-mi declanșez sentimentele, ci să găsesc mijloacele de a mi le acoperi. Dacă o compar pe Sara Melody cu ultimul meu rol, Grușenka din *Karamazovii*, eroina lui O'Neill ar avea, poate, aceeași vitalitate; dar, la numai 17—18 ani, își sugrumă, voit, elanurile, caută să-și domine senzualitatea, să-și organizeze rațional viața. Uneori, însă, aceasta poate duce și la eșec.

Personajul reprezintă un nod de contradicții. Un amestec de orgoliu aristocratic, idealism, visare (moștenire de la tată) și credință profundă, țărănească, în valori tradiționale, cultul pămîntului, înțelepciune naturală (moștenire de la mamă). Un personaj nearmonios, dezechilibrat, care caută cu febrilitate să-și găsească echilibrul, definit prin contraste, cu vocație pentru vis și cu voință pragmatică. Aparența ștearsă ascunde un caracter tare, ieșit din comun, care nu se cunoaște pe sine. Căutarea identității e o problemă și a generației mele. Auto-cunoașterea și consecvența se obțin greu în viață, problema aceasta mă preocupă”.

## telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●

Teatrul „Tăndărică” își extinde preocupările privitoare la educația celor mai tinere generații: în fiecare vineri, la orele 18, în sala acestui teatru, au loc cicluri de inițiere muzicală, conduse de compozitorul Ștefan Zorzor și de muzicologul Iosif Sava. ● Noutăți de la Teatrul Național din Tirgu Mureș: la sec-

ția română a teatrului se repetă Hamlet de Shakespeare, în regia lui Nicolae Scarlat, Nu ucideti caii verzi de Radu Uftimovici, în regia Ralucăi Iorga-Mândrilă, și Tata, fata și trei crai, musical de Al. Popovici și Edmond Deda (după Trei crai de la rășărit de B. P. Hasdeu), în regia lui Constantin Săsă-

reanu. La secția maghiară, se repetă Visul unei nopți de iarnă de Tudor Mușatescu, în regia lui Hunyadi András, Oameni și soareci după John Steinbeck, în regia lui Kincses Elemér, și Leonce și Lena de Georg Büchner, în regia lui Tompa Gábor. ● La Editura „Junimea” a apărut volumul Permanențe în



## VIITORUL ROL

### DAN CONDURACHE

De la debutul pe scena studioului I.A.T.C. (1975), cu Mackie-Șiș din *Opera de trei parale* de Brecht și Spavento din *Regele Cerb* de Carlo Gozzi, Dan Condurache a frapat prin forța și originalitatea talentului său. În cei câțiva ani care au trecut de atunci, tânărul actor a devenit „cap de afiș” al Teatrului Mic, care îi pune în valoare calitățile încredințându-i roluri importante: Șerban Halunga (*Cititorul de contor* de Paul Everac), Alexandru (*Trei ore de pace*) sau Aurelian (*Ca frunza dudului...*) de D. R. Popescu; el a realizat creații de referință în Franco Laspiga (*Să îmbrăcăm pe cei goi* de Luigi Pirandello), și mai ales Woland (*Maestrul și Margareta* după Mihail Bulgakov) și Goetz (*Diavolul și bunul Dumnezeu* de J. P. Sartre). Televiziunea și filmul îl solicită din ce în ce mai des.

În viitoarea premieră a Teatrului Mic: *Ivona, principesa Burgundiei* de Witold Gombrowicz, Dan Condurache e distri-

buit în rolul Principelui Filip. Regia: Cătălina Buzoianu.

„Întâlnirea cu acest important dramaturg contemporan reprezintă una dintre cele mai șocante experiențe din scurta mea carieră teatrală. *Ivona, principesa Burgundiei* pare să facă parte dintre acele opere dificile care, la primele lecturi, te țin respectuos la distanță. Apropierea de piesă și de lumea Principelui Filip este un drum greu, pe care deocamdată îl parcurg într-o stare de încordare maximă, date fiind complexitatea, originalitatea și, aș îndrăzni să spun, „ciudățenia” acestei scrieri. Se spune că Gombrowicz atribuie personajului Filip un pronunțat caracter autobiografic; încerc să-mi recompun, din datele pe care le dețin, imaginea acestui scriitor, care folosește, în piesă, mijloace de expresie neobișnuite. Rezultatul, o alunecare în absurd, în „joc”, mistificare, parabolă — zone cu care trebuie să mă familiarizez. Filip este identificat de autor cu însăși ideea de Tinerete, virstă la care Frumusețea poate fi desăvârșită. În ciuda „perfecțiunii” sale, Filip nu va avea, până la urmă, resursele și nici puterea de a se împotrivi angrenajului în care este prins. Personajul e complex, el stîrnește repulsie, dar are farmec, e crud și totodată inocent, el „strică” neconținut jocul părinților săi, imbecili și odioși, exponenți ai unui mecanism care acționează în cerc, la nesfârșit... Iată doar câteva dintre coordonatele acestui rol atât de dificil.

Va trebui să-l cred pe autor, că omul se „face” pe sine, nu este odată pentru totdeauna definit, ci devine... Va trebui să renunț la multe dintre mijloacele de expresie acumulate până acum și să caut cu înverșunare să mă implic și să mă transpun în lumea lui Gombrowicz; dar, în primul rînd, să fiu eu însumi, liber de clișee profesionale, care uneori ne subjugă fără să ne dăm seama. Deci, să caut, să caut autenticitatea și sinceritatea în joc...”

Maria MARIN

## telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

dramaturgie de Carol Isac. ● La Teatrul „Victor Ion Popa” din Birlad a avut loc premiera piesei Discipolul diavolului de G. B. Shaw, în regia lui Cristian Nacu și scenografia lui Mircea Tofan. ● O valoroasă acțiță piteșteand pă-rășește scena, spre regre-tul spectatorilor și al nos-tru: după treizeci și cinci

de ani de activitate, Ileana Focșă se pensionează. Poate, totuși, o vom revedea „în reprezentație”? ● Știți ce înseamnă „S.T.E.F. '83”? Înseamnă „Stagiunea teatrală a elevilor focșăneni '83”, ne înfomează tov. Ioan Constantinescu, instructor la Casa de cultură a municipiului Focșani. Repertoriul stagiunii: Inte-

resul general de Aurel Baranga, Năpasta de I. L. Caragiale, Piatra din casă de Vasile Alecsandri, Excursia de Theodor Mănescu, Rugăciune pentru un disc-jockey de D. R. Popescu, Deșteapta pămîntului de V. I. Popa și Un os pentru un ciine mort de Al. Sever. Cite teatre se pot lăuda cu un repertoriu atît de substanțial? ●